

و نیز از حضرت بهاء الله لوحی است قوله عزّ بیانه : بسی المقدس عن الامکان کتاب الکرّم انزله مالک القدّم و الذی تزیّن به أنّه ممّن یشارُ بالبنانِ و یصلّی علیه الرّحمن من ملکوتیه الممتنع المنیع أنّه مع علوّ قدره و کبر مقامه لو یتجاوزُ عن حدّه یدکرُ بالاسرافِ من لدنّ علیم حکیم خذوا الاعتدالَ هذا ما امرکم به الغنی المتعالُ فی کتابِ کریم أنّ أنفقوا یا مظاهرَ هذا الاسمِ و مطالعه علی الذّین تجدوهم علی فقرٍ مبینٍ قل ایاکم یا اهلَ الغنی أنّ یمنعکم لفظ المبین عن الانفاقِ فی سبیل الله ربّ العالمین قل لعمر الله لا یحتقرُ احدٌ بالفقرِ عند ربّه بل یزادُ لو یجدّه من الصّابرين طوبی لفقیرٍ ستر و ویلٌ لغنیٍ امسک حقوق الله و ما فرض فی لوحه الحفیظ قل لا تفتخروا بما عندکم من المال تفکروا فی المآل و ما قدر لکم جزاء اعمالکم فی کتابِ الله العلیّ العظیم طوبی لغنیٍ ما منعه الغناء عن مالک الاسماء قل أنّه من افضلِ الخلق لدى الحقّ العزیز العلیم قل قد أتى الیوم و أنّه ربیعُ الاعمالِ لو انتم من العارفين أنّ اجهدوا لیظهر منکم ما ینفعکم فی عوالم ربکم العزیز الحمید قل تمسکوا بالاخلاقِ المرضیة و الاعمالِ الحسنة و لا تكونوا من المتوقّفين ینبغی لکلّ نفسٍ أنّ یتشبّث بما یرتفعُ به امرُ الله ربکم المقدر القدير قل أما ترونَ الدنیا و شؤوناتها و تلوناتها و تغیراتها فکیف تعتنون بها و ما فیها أنّ افتحوا ابصارکم و کونوا من المتبصرین سوف تذهبُ بهم کالبرق بل اسرع یشهدُ بذلك مالکُ الملک فی هذا اللوح البدیع انک اذا اخذک جذبُ آیاتِ ربک ان اشکروا قل لک الحمدُ یا مقصودَ القاصدین ان افرحُ بما توجهَ الیک القلمُ الاعلی و أنزلَ لک ما کلتُ عن وصفه السنُّ الابداع و کلُّ لسان منیع کبّر من قبلی احبّتی و بشرهم بذکری ایاهم ثم اقرء لهم لوحی الجمیل البهائ علیک و علی اهلک و من معک علی صراطی المستقیم .

و در لوحی است قوله جلّ بیانه : نفوسی که به این مظلوم منسوبند باید در مواقع بخشش و عطا ابر بارنده و در اخذ نفس اماره شعله فروزنده باشند .